

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 marca 1967 r.

w sprawie opłaty na Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku przy wyjazdach prywatnych za granicę.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) i w związku z art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o organizacji spraw kultury fizycznej i turystyki (Dz. U. Nr 10, poz. 65) w celu rozbudowy w kraju bazy do obsługi turystyki zagranicznej zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprzedaż krajowcom dewizowym zagranicznych środków płatniczych przy wyjazdach prywatnych za granicę uzależnia się od uiszczenia opłaty na Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku (opłaty turystycznej).

§ 2. 1. Opłata turystyczna od zakupu dokonywanego dla poszczególnej wyjeżdżającej osoby wynosi:

1) przy zakupie zagranicznych środków płatniczych krajów, z którymi Polska rozlicza się w rublach:

- a) w razie wyjazdu organizowanego przez uprawnione do tego biura turystyczne — na podstawie dokumentu zbiorowego
— 75 zł od kwoty kieszonkowego nie przekraczającej równowartości 150 zł oraz 15 zł od każdej następnej rozpoczętej kwoty równowartości 50 zł kieszonkowego,
- b) w razie wyjazdu innego niż wymieniony pod lit. a)
— 300 zł od kwoty zakupu zagranicznych środków płatniczych w równowartości 500 zł oraz 150 zł od każdej następnej rozpoczętej kwoty równowartości 500 zł, a w razie zakupu poniżej równowartości kwoty 500 zł — 50 zł od każdej pełnej lub rozpoczętej kwoty równowartości 80 zł;

2) przy zakupie zagranicznych środków płatniczych krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w rublach:

- a) 10 zł od każdej rozpoczętej kwoty 10 zł równowartości zakupywanych zagranicznych środków płatniczych, jeżeli równowartość zakupywanych zagranicznych środków płatniczych nie przekracza 480 zł,
- b) 12,50 zł od każdej rozpoczętej kwoty 10 zł równowartości zakupywanych zagranicznych środków płatniczych, jeżeli równowartość zakupywanych zagranicznych środków płatniczych przekracza 480 zł.

§ 3. Opłatę turystyczną pobiera Narodowy Bank Polski lub instytucja uprawniona do sprzedaży zagranicznych środków płatniczych (biuro podróży).

§ 4. W razie zwrotu zakupionych zagranicznych środków płatniczych opłata turystyczna podlega zwrotowi w całości lub w części odpowiednio do wysokości zwróconej kwoty. Zwrotu opłaty turystycznej dokonuje jednostka, która opłatę pobrała.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów nr 52 z dnia 24 kwietnia 1964 r. w sprawie opłat na Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku przy wyjazdach prywatnych za granicę.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1967 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*